

Publicerad 2016-12-11 14:43 av Märkligheten

Hur vissa är. Och andra är.

Det hände sig på ett övergångsställe...

Jag stannade bilen vid rött ljus. Över övergångsstället går en man. Jag känner honom lite. Därför tutar jag till och han vänder sig mot mig och jag vinkar lite. Denna man vinkar inte tillbaka. På vårt sätt. Så där lite blygt med ena handen. Han mumlar inte tjena genom ett nackknyck. Nä. Han stannar. Mitt i vägen. Han vänder hela sig mot mig. Han viftar och vinkar stort. Med båda armarna. Och båda händerna. Han ler från hakan upp till hårfästet. Och han ger mig massor av slängpussar! Mitt på E4an. Mitt på övergångsstället. Mitt under Gröngubbesmattrande. Jag slängpussas tillbaka.

När det sen blir grönt kör jag vidare. Jag är varm och lycklig i hela kroppen.

För.

Jag har just drabbats av Peter. Peter har Down Syndrom. Och han är Fantastisk! Jag önskar att hela världen vågade vara mer som honom...!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Märkligheten med Poeter.se id #86871 innehar upphovsrätten